

A budapesti találkozó befejező ülése

(Folytatás az 1. oldalról.)

Határozott véleményünk — mondotta —, hogy a tanácskozást még ez évben — novembernél nem később — kell megtartani. Minden halogatás csak a dühödött imperialista agresszort bátorítaná. Az iraki küldött kijelentette: bár az elvi kérdésekben szilárdan tartjuk magunkat az 1957-es és az 1960-as nyilatkozatokhoz, teljes mértékben amellett vagyunk, hogy készítsünk új dokumentumot, amely a közeljövőben irányt mutatna világmozgalmunk tevékenységéhez. Előre kell tekintnünk, ez most a fő dolog. Ezzel a kommunista és munkáspártok konzultatív találkozásán befejeződött a napirend vitája.

A délutáni ülésen a találkozó résztvevői — a Réunióni Kommunista Párt képviselőjének tartózkodása mellett — elfogadták a találkozóról kiadott záróközleményt, amelyet a tizenhat párt képviselőiből előző napon alakult szerkesztő bizottság dolgozott ki és terjesztett elő.

Az SZKP üzenete

Ezt követően M. A. Szuszlov, az SZKP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára bejelentette:

— Minthogy sok testvérpárt küldötsége javasolta, hogy a kommunista és munkáspártok tanácskozását Moszkvában tartsák meg, az SZKP delegációja jelentést tett erről Központi Bizottságának, amelytől azt az utasítást kapta:

„Fejezze ki szívből jövő háláját a bizalomért a testvérpártok küldötségeinek és közölte, ha a konzultatív találkozó célszerűnek látja, hogy a tanácskozást Moszkvában tartsák meg, akkor az SZKP Központi Bizottsága megismertette a felkutatást, hogy Moszkvában fogadhatja a tanácskozás valamennyi résztvevőjét.

— Az SZKP Központi Bizottsága minden szükségeset megtesz, hogy biztosítsa a legkedvezőbb feltételeket a tanácskozás munkájához és a testvérpártok küldötségeit szívből jövő vendégszeretettel fogadja.”

A bejelentést a küldötségek nagy tapsal fogadták. Ezután Gus Hall, az Amerikai Egyesült Államok Kommunista Pártjának főtitkára a találkozó résztvevői nevében meleg szavakkal mondott köszönetet a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának a találkozó eredményes megrendezéséért.

Komócsin Zoltán zárszava

A találkozó befejezésekor Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, a találkozó részt vett magyar pártküldöttség vezetője zárszavában egyebek között megállapította: a kommunista és munkáspártok budapesti konzultatív találkozója nagy, fontos és eredményes munkát végzett. Az MSZMP Központi Bizottságának nevében köszönetet mondott a küldötségek munkájáért. „Szívből köszönjük önöknek — mondotta — az elvtársi, demokratikus, internacionalista eszméktől vezérelt vitát, közben elért eredményeinket, amelyek a nemzetközi kommunista mozgalom nagy és szent ügyét szolgálják.” Kérte a résztvevőket, hogy hazájukba visszatérve, pártjuk tagjainak, országuk munkásságának, dolgozóinak adják át a magyar kommunista, dolgozó népnél forró, testvéri üdvözlését és legjobb elvtársi kívánságait.

A találkozó záróakkordjaként a résztvevők percekig tartó tapsal fejezték ki a

találkozó eredményes munkája feletti örömeiket, majd a tanácskozási teremben sok nyelven felhangzott az Internacionálé.

Ezzel kedden este véget ért a kommunista és munkáspártok budapesti konzultatív találkozója. (MTI)

A tájékoztatás kérdése a CSKP KB elnöksége előtt

● Prága (MTI)

A Csehszlovák Kommunista Párt Központi Bizottságának elnöksége hétfőn ülést tartott, amelyen a párton belüli tájékoztatási munka megjavításával foglalkozott. Javaslatot hagyott jóvá a kétirányú tájékoztató tevékenységről.

A javaslat, amelyet a Központi Bizottság legközelebbi ülése elé terjeszt, arra törekszik, hogy a Központi Bizottság, a kerületi és a járási pártbizottságok áttekinthessék az alacsonyabb pártszerveknek a párt politikája megvalósításában kifejtett munkáját. A javaslat oda kíván hatni, hogy a kétirányú tájékoztatás hasznosan segítse a párt soron következő 14. kongresszusának előkészítését és kialakulásának a párt tudományos igényű irányító tevékenységének feltételeit. Az elnökség figyelembe vette a pártszervek részéről elhangzott bírálatot, amely szerint a Központi Bizottság két legutóbbi üléséről az alsóbb pártszervek nem kaptak elegendő tájékoztatást. Eppen ezért az elnökség részletes anyagot dolgozott ki a Központi Bizottság plénumának legutóbbi tanácskozásairól, s ezt az anyagot megküldik az alapszervezeteknek.

A CSKP Központi Bizott-

Moszkva

Kedden a Szovjetunióban föld körüli pályára bocsátották a Koszmosz-sorozat újabb két tagját: a Koszmosz-204-et és a Koszmosz-205-öt. A mesterséges holdakon elhelyezett műszerek kifogástalanul működnek.

Genf

Kedden ismét összeült a tizenhéttagos genfi leszerelési értekezlet. Folytatták a vitát az atomsorompószerződés párhuzamos tervezetéről.

New York

Az ENSZ békefenntartó műveleteivel foglalkozó 33-as különbizottság felújította üléseit és hozzáfogott a következő időszakra szóló munka-programjának kidolgozásához.

Moszkva

Alekszej Koszigin, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke Amir Abbasz Hoveida iráni miniszterelnök meghívására április 2-től 8-ig hivatalos látogatást tesz Iránban.

Nyugat-Berlin

Kiesinger kancellár a nyugatnémet parlament különböző bizottságainak és a bonni kormány provokációs módon Nyugat-Berlinbe összehívott ülésorozata alkalmából kedden egy rendelkezésre bocsátott amerikai katonai repülőgépen Nyugat-Berlinbe érkezett.

Washington

A Fehér Ház közlése szerint Washingtonban tanulmányozzák annak a levélnek a szövegét, amelyet a KNDK parti vízein elfogott amerikai kémhajó, a Pueblo személyzete intézett Johnson elnökhöz. Hivatalos helyen azonban nem hajlandók nyilatkozni arról, hogy az USA kész-e a bocsánatkérésre, s a külügyminisztérium szóvivője csupán annyit mondott, hogy „minden lehetőséget megragadnak a hajó és személyzete visszakapására”.

Salisbury

A rhodesiai kormány kedden rendkívüli minisztertanácsra ült össze, hogy Ian Smith elnökletével tanulmányozza annak a három halálra ítélt afrikainak az ügyét, akiknek II. Erzsébet angol királynő megkegyelmezett.

Nincs biztos pont az USA számára

● Saigon (AFP)

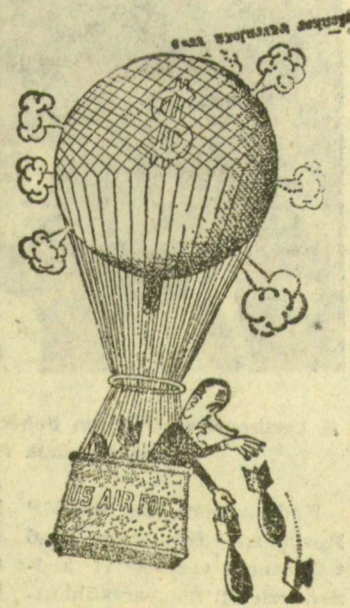
Nincs többé biztos pont az amerikaiak számára Dél-Vietnamban — ez tűnik ki a kedd reggeli amerikai hadijelentésből, amely beszámol arról, hogy a hajnali órákban a dél-vietnami partizánok tűz alá vették a „legbiztosabb” amerikai támaszpontot a Cam Ranh öbölben. A támaszpont Saigontól 280 kilométerre északkeletre fekszik és mindeddig elérhetetlennek tekintették a partizántűzéség számára. Az amerikai hadijelentés szerint 60 milliméteres akknak csaptak be a támaszpont különálló repülőterére és egyes meg nem erősített hírek szerint 122 milliméteres rakéta robbant a támaszpont

főhadiszállásának építményeinél. Cam Ranh volt eddig az egyedüli olyan támaszpont, amelyet nem ért partizántámadás: két vietnami repülőgépet a támaszponton a többi harci jelentés is a partizánok élénk aktivitásáról számolt be. A kedd hajnali órákban a deltavidék öt nagyvárosának katonai berendezéseit ágyúzták a szabadságharcosok. Saigon körzetében két összecsapásra került sor az amerikaiak és a partizánok között. Harckocra került sor Közép-Vietnamban is, tovább tart az amerikaiak számára a feketített várakozás a bekerített Khe Sanh-i támaszponton.

Nyugati pénzválság

● New York (MTI)

Amerikai pénzügyi szakemberek a Nyugat-Európában jelentkező aranylázról arra következtetnek, hogy a nemzetközi pénzügyi problémák újból kiéleződnek. Az amerikai sajtó kommentárjaiból kitűnik, hogy a nyugat-európai üzleti körök bizalmatlanok a dollárral szemben és nem hisznek abban, hogy az Egyesült Államok képes elhárítani a nemzetközi pénzügyi válságot. Az utóbbi napokban olyan hírek terjedtek el az Egyesült Államokban, hogy Washington esetleg emeli az arany árat, hogy így vessen gátat az amerikai arany kiáramlásának. A nemzetközi pénzügyvilágot semmiképpen sem nyugtatták meg a Johnson kormány szavai a dollár árnak fenntartására: hiszen a dollár gyengeségének kórokozói változatlanul tevékenykednek. Így aztán nem csoda, ha nem nagyon hatnak a Johnson kormány lázcsillapítói.



Johnson: Hiába dobom ki a ballasztot

Csakmag György:

Csongrád megye iparának 1968. évi feladatairól

Az utóbbi időben

megnövekedett a lakosság érdeklődése iránt. Ez kifejezésre jutott a gazdasági reformmal kapcsolatos különböző értekezleteken, tanácskozásokon. Az érdeklődés középpontjában — más kérdések mellett — elsősorban a reform várható kihatásai, az 1968. évi konkrét feladatok állnak. Mindenütt foglalkoztatja az embereket, hogyan tudják munkájukkal saját érdekében, elősegíteni céljaink megvalósítását. Ezért kísérték figyelemmel a megyei pártbizottság állásfoglalását, amely az 1968. évi gazdaságpolitikai feladatokat tartalmazza. Jelentősege miatt, s a nagy érdeklődésre való tekintettel célszerűnek és hasznosnak látszik az ez évi gazdaságpolitikai feladatok közül — a teljesség igénye nélkül — néhány jelentősebb kérdést közelebbről megvizsgálni.

Az 1968. évi terv jellegében és tartalmában eltér az előző évi tervektől. Nem a tervekben alapszik, hanem az új gazdasági mechanizmus meg bizonyos korlátok között érvényesülő gazdasági szabályozók rendszerén. Sajátossága, hogy átmenetet képez a reform teljesebb kibontakozásához. A felkészülés még nagyrészt a régi módon történik, bár sok új elemmel gazdagodott. A „rég” kérdések is újszerűen vetődnek fel. A reform érvényesítését a helyi, vállalati önállóságot, de feltételezi a fokozott felelősséget is. A termelés mellett a hatékony gazdálkodás is a termelő egységek igen fontos feladatává vált. A legfontosabb követelmény az általános gazdasági egyensúly fenntartása, a fejlődés megvalósítása érdekében kell dogmozni meggyekben is. Ezt segítik a megyei pártbizottság 1968. évi állásfoglalásában megjelölt főbb tennivalók is.

Megyénk gazdaságának egyik legfontosabb feladata hogy a szükségletek minél teljesebb kielégítését segítse elő, a termelésnek az országos előirányzatot meghaladó növelésével. Erre a lehetőségeink adottak. Különösen a textil-, az építő-, az építőanyag, valamint a nehéziparban, ahol a termelési lehetőségek jelentékenyen nőnek. A nagyobb lehetőségek az egyéb iparágakban is adottak. A termelés gyorsított emelkedése nemcsak a kapacitások, de a szükségletek

oldaláról is megalapozott. Az ipari termékek iránti kereslet a bel- és külkereskedelmi rendszámláink alapján általában kielégítő, sőt sok esetben a lehetőségeket messze meghaladja. A magas igények miatt kénytelen volt rendelkezésemény visszautasítani a Hódmezővásárhelyi Szandálüzem, a cipőgyár, az építőipari vállalatok, a falemezgyár stb.

Az igények kielégítése érdekében vállalatunk többsége a népgazdasági előirányzatnál magasabbra tervezi termelését. Ma még nehéz volna eldönteni ennek helyességét, de amennyiben az értékesítési lehetőségek hosszú távon is biztosítottak — előreláthatólag várható is —, feltétlenül helyes a vállalati kapacitások teljes, illetve optimális kihasználása. Néhány vállalatunk anyaghiány vagy a kereset alacsony színvonalára miatt színtartást tervez. Így pl. a hangszergyár az előző évvel közel azonos nagyságrendű megrendelést kapott. A belföldi értékesítési lehetőségek csak közepesek a Divat Kötöttáru-gyárban. A nem kielégítő anyagellátás miatt színtartást tervezett több élelmiszeripari vállalat is.

Kiemelt feladatként kezeljük a szénhidrogén-kutatást, -kitermelést és az ezeket elősegítő beruházások megvalósítását. Ennek népgazdasági jelentősége is számottevő — 1967-ben az országos termelésnek 12 százalékát, 1968-ban már 25–26 százalékát adja megyénk. Az olaj- és gázmezők nagy hatással vannak megyénk arányára is. Távlatokat nyit a terület gazdasági fejlődése számára. A termelés éves szinten eléri majd az 1,5 milliárd forintot. Nagymértékben javítja az elhelyezkedési lehetőségeket és az átlagos kereseti viszonyokat.

Az állásfoglalás

kimondja „...fordítsunk megkülönböztetett gondot az exporttermelésre, hogy növekedése haladja meg a termelés emelkedési ütemét”. Ez a célkitűzés ma egészen más tartalmat jelent, mint a centralizált irányítású tervgazdálkodásban. Az exportnak nem minden áron való növeléséről van szó. Ezt végeredményben

kifejezi az is, hogy a vállalatok nem kaptak kötelező tervmutatót a külkereskedelmi értékesítésre. Ehelyett a gazdasági ösztönzők, az érdekeltségi rendszer hivatottak pótolni az utasításokat. Megyénk sajátosságából adódik, hogy az exportban az élelmiszeriparnak van legnagyobb súlya. Emellett jelentős még a könnyűipar és az újonnan exportálni kezdő egyéb iparágak szerepe is. Az új érdekeltségi rendszer általában biztosítja a vállalatok számára a nyereséges exportot, de persze vannak kivételek is. Így pl. a Kenderfonó és Szővőipari Vállalat és a Majolika-gyár nyereségét csökkentik a külkereskedelmi értékesítés. Felvetődik a kérdés, mit kell ilyenkor tenni? Erre is világos választ lehet adni, kockázatot, sőt egyes esetekben még áldozatot is kell hozni, ha azt különösen fontos népgazdasági érdekek kívánják. Persze az áldozatvállalásnak is van határa, ez pedig az, amit a vállalati jövedelmezőség meg elbír. Nem érdeke a népgazdaságnak sem, hogy veszteséges export miatt vállalatok menjenek tönkre, viselve ennek erkölcsi és anyagi konzekvenciáit. Hiszen az ilyen export végeredményben a népgazdaságnak is káros. Ezért arra kell törekedni, hogy az exporttermelés struktúrája a nagyobb hatékonyság irányába változzon. Teremtődjenek meg a feltételek a szubvenciók igény fokozatos megszüntetéséhez.

A Központi Bizottság 1964. decem-

beri határozata óta fokozatosan előtérbe kerülnek a minőségi követelmények, a nagyobb hatékonyság. Az új gazdasági mechanizmus viszonyai közepette pedig belül a piaci mechanizmus szabályozó szerepe is. Az iparvállalatok számára ezek a régi-ekhez képest újszerű követelményeket jelentenek. A gazdasági vezetőknek új fogalmakkal kell megismerkedniük, új szemléletmód kialakítása szükséges. A mennyiségi szemlélet, az utasítások egyszerű mechanikus végrehajtása már a múlté. Rugalmaságra és stabilitásra van szükség. Ebben a gyors fejlődési periódusban a stabilitás biztosításának egyik feltétele a változó körülményekhez való alkalmazkodás. A szükségletek szerkezete gyorsan változik. Ehhez alkalmazkodni csak a korszerű, rugalmas gazdaság képes. Meggyekben ennek nemcsak a tárgyi, de a személyi feltételei is megvannak. Gyorsan korszerűsödik iparunk, javul ágazati szerkezete, az átlagost meghaladó ütemben fejlődnek a megye adottságainak jobban megfelelő ágazatok. A vállalatok vezető gárdája felkészült az új gazdaságirányítási rendszerből adódó felelősségteljesebb, de ugyanakkor az önállóságot feltételező szebb feladatok teljesítésére. A gazdasági vezető döntő többsége szívesen vállalja a nagyobb kockázattal járó gazdálkodást.

Vállalataink többsége keresi az igények kielégítésének választékosabb formáját. Új termékek gyártását kezdik el, bővítik a választékot, csök-